

Forslag af det socialdemokratiske Mindretal: 10,000 Kr. „til Undersøgelse og Behandling af Skolebørns Tænder under Forudsætning af, at de paagældende Kommuner udrede Halvdelen af de dermed forbundne Omkostninger“. Forkastet med 48 St. mod 16. — Fremdeles af samme Mindretal: 30,000 Kr. til Forhøjelse af Skovarbejdernes Dagløn med 40 Ø. pr. Dag og af Akkordpriserne med 20 pCt. Forkastet med 51 St. mod 20. — Fremdeles af samme Mindretal: 5,000 Kr. til en Kommission til Undersøgelse af, hvorledes Statsskovene bringes under forbedret Kultur og fordelagtigere Drift samt til eventuel Fremsættelse af Forslag om Ændring i Lovgivningen vedrørende private Skove. Forkastet med 47 St. mod 21.

Endelig bør endnu maaske nævnes følgende: Ejeren af et Korrespondancebureau, Journalist Asger Karstensen havde i Fjor hos sine Partifæller af Højre indsamlet et mindre Beløb (der nævnedes 30,000 Kr.) til forskellige Formaal, som det synes nærmest for at tilvejebringe en gunstig Løsning af Toldsagen og de kommunale Valglovsspørgsmaal. Der fremkom fra Bidragydere offentlig en Forespørgsel om, hvortil Pengene vare anvendte, men den paa-gældende nægtede at svare herpaa under Henvi-sning til, at det havde været en Forudsætning, at der ikke skulde aflægges Regnskab for Anvendelsen af Pengene. Denne Sag, der til en Begyndelse var et indre Partianliggende, fik en noget anden Karakter, efterat en Bidragyder havde offentliggjort nogle af den paa-gældende skrevne Breve, hvori forekom Ytringer, der fra forskellig Side forstodes saaledes, at der bl. a. ogsaa havde været Tale om Forsøg paa Bestikkelser af Rigsdagsmænd. I den Anledning spurgte under 2. Behandling af Finansloven K. M. Klausen (F. Sp. 3368) Justitsministeren, om han „ikke i den Anledning agter at foretage sig noget for at værne om Rigsdagens Ære og Værdighed“. Da Bestikkelse af Rigsdagsmænd ikke falder ind under Straffeloven, maatte Ministeren svare Nej. Zahle bemærkede hertil, at „ikke desmindre er der rettet meget grave-rende Sigtelser mod Rigsdagen. Jeg vil derfor her udtale det Haab og den Forvisning, at den danske Rigsdag vil vide at finde Midler til at rense sig for den Skygge, som utvivlsomt hviler over den og dens Virksomhed, indtil den nævnte Sag er opklaret“. Senere meddelte J. C. Christensen, at de faldne Udtalelser havde foranlediget, at Formændene for de politiske Grupper i Folketinget vilde træde sammen for at drøfte, „om man kan finde en Vej, ad hvilken der kan vindes tilfredsstillende Klarhed over det Spørgsmaal, om Rigsdagens Anseelse og Værdighed kan anses at være krænket ved den saakaldte Asger Karstensen'ske Affære“. — Den senere offentliggjorte Protokol over de af dette Udvalg foretagne Undersøgelser ender med følgende Udtalelse: „Skønt den fore-